

யாப்பருங்கலக்காரிகை

பருவம்-IV CCB கற்பித்தல் :5 தரப்பள்ளி : 5 பாடக்குறியீட்டு எண் 15K47

நோக்கம்: யாப்பிலக்கணத்தைத் தெளிவாக அறிவர் செய்தல் - பாவினங்களையும் அவற்றின் சிறப்பிணையும் மாணவர்களுடைய உணர்த்துதல்.

பயன்கள்: மரபுவழிப் பாப்புணைப மாணாக்கருக்குப் பயிற்சியளித்தல்.

அலகு - 1
உறுப்பியல் - எழுத்து, அசை, சீர்.

அலகு - 2
தளை, அடி, தொடை.

அலகு - 3
செய்யுளியல் - வெண்பா, ஆசிரியப்பா

அலகு - 4
செய்யுளியல், கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா

அலகு - 5
ஒழிபியல்

பாடநூல் : யாப்பருங்கலக்காரிகை - முனைவர் ச.சுபாஸ்சந்திர போஸ்

பார்வை நூல்கள்:

1. புலவர். குழந்தை	-	யாப்பதிகாரம்
2. சோ. ந. கந்தசாமி	-	தமிழ் யாப்பியலின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
3. புலவர். குழந்தை	-	தொடையதிகாரம்
4. சோம. இளவரசு	-	இலக்கண வரலாறு தொல்காப்பியர் நூலகம் சிதம்பரம்.

(அனைத்து அலகுகளிலும் வினாக்கள் சமமாக அமைதல் வேண்டும்)

யாப்பருங்கலக்காரிகை – நூல் அறிமுகம்

உலக மொழிகளுள் ஒப்பற்ற மொழியாக விளங்குவது தமிழ்மொழி, இதற்கு இரு கண்களாக இலக்கியமும் இலக்கணமும் திகழ்கின்றன. இத்தமிழ்மொழியின் இலக்கணம் தொடக்கத்தில் எழுத்து, சொல், பொருள் என மூன்றாகப் பாகுபடுத்தப்பட்டது. பின்னர் யாப்பு, அணி என ஐந்தாக விரிவடைந்தது. இவ்வைந்தையும் தொகுத்தும் தனித்தும் விளக்குகின்ற நூல்கள் பல. அவற்றுள் செய்யுள் இலக்கணமாகிய யாப்பைப் பற்றித் தனித்துப் பேசுவது யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் நூலாகும். இது யாப்பு நூல்களுள் தலை சிறந்ததாகப் போற்றப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியத்தின் வழி இனிதென விரும்பிக் கற்போர் பலர். அவர்கள் அனைவரும் செய்யுள் இலக்கணத்தை யாப்பருங்கலக்காரிகையின் துணை கொண்டே அறிய விரும்புவர். அத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த இந்நூல், தோன்றிய காலம் முதலாக இன்றுவரை தனக்கெனத் தனித்ததோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

யாப்பருங்கலக்காரிகை – பெயர்க்காரணம்:-

யாப்பருங்கலம் என்னும் நூலுக்குத் துணை [சார்பு] நூலாக எழுதப்பட்டதே யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆகும். காரிகை என்பதற்குக் கட்டளைக் கலித்துறை என்பது பொருளாகும். யாப்பு பற்றிய விதிகளைக் கட்டளைக் கலித்துறையால் எடுத்துரைப்பதால் இந்நூல் யாப்பால் (பாவகையால்) இப்பெயர் பெற்றது. பெண்ணாகிய காரிகையை முன்னிறுத்திப் (மகடுஉ முன்னிலை) பேசுவதால் இப்பெயர் பெற்றது எனப் பொருள் கூறுவது பொருந்தாததாகும். யாப்பாகிய பெரிய கடற்பரப்பைக் கடப்பதற்கு ஒரு மரக்கலம் போன்றது; யாப்பினைப் பற்றி எடுத்துரைக்கும் நூல்களுள் அரிய அணிகலன் போன்றது என யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் பெயருக்குப் பொருள் கூறுவர்.

நூல் அறிமுகம்:-

இந்நூல் உறுப்பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல் என்னும் மூன்று இயல்களையும் 44 காரிகைகளையும் கொண்டுள்ளது. செய்யுளின் உறுப்புகளைப் பற்றிக் கூறும் முதல் இயல் 20 காரிகைகளைக் கொண்டுள்ளது. செய்யுளின் வகைகளையும் இனங்களையும் விளக்கும் செய்யுளியல் 15 காரிகைகளைப் பெற்றுள்ளது. இவ்விரு இயல்களிலும் கூறப்படாத செய்திகளை எடுத்துரைக்கும் ஒழிபியல் 9 காரிகைகளால் அமைந்தது, ஒவ்வொரு இயலின் இறுதியிலும் இயல் காரிகைகளின் முதற் சீர்களைத் தொகுத்து அமைக்கப்பெற்ற ஒரு காரிகை இடம் பெற்றுள்ளது. உதாரண முதல் நினைப்புக் கூறுகின்ற காரிகைகள் (மாவாழ் நீங்கலாக) 15. இவற்றையும் கூட்ட இந்நூலின் கண் அமைந்த காரிகை 59.

நாலாசிரியர்:-

யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் இரண்டு நூல்களையும் இயற்றியவர் அமிதசாகரர் ஆவார். அமிதசாகரர் என்னும் பெயருக்குப் பெருங்கடல் என்பது பொருளாகும். மிதம் - அளவுக்கு உட்பட்டது. அமிதம் - அளவுக்கு உட்படாதது. சாகரம் - கடல். இப்பெயரில் இருந்து இவ்வாசிரியரின் பரந்துபட்ட அறிவை அடிப்படையாக வைத்துச் சூட்டப்பெற்ற சிறப்புப் பெயர் எனக் கொள்ளலாம். இவர் சமணசமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதைத் தற்சிறப்புப் பாயிரத்தின் வழி அறியலாம். இவருடைய காலம் கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டாகும். இந்நூலை இயற்றியதற்காகக் குளத்தூர் என்னும் ஊரைப் பரிசாகப் பெற்றார். அவ்வூர் காரிகை குளத்தூர் என வழங்கப்பட்டதை நீடுர்க் கல்வெட்டின் வழி அறிய முடிகின்றது. குளத்தூர் தொண்டை மண்டலத்தில் இருப்பதாகக் குறிக்கப்படுவதால் இந்நூலின் ஆசிரியர் தொண்டை மண்டலத்தைச் சார்ந்தவர் எனக் கருதலாம்.

உரையாசிரியர்:-

அமிதசாகரரின் இரண்டு நூல்களுக்கும் எழுதியவர் குணசாகரர். குணசாகரர் என்பதற்குக் குணக்கடல் என்பது பொருளாகும். இவரைப் பற்றிய வரலாறு முழுமையாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் இவ்வரையாசிரியர் பண்டை இலக்கிய இலக்கணங்களை ஆராய்ந்து கற்றவர். இவர்தம் உரையானது சுருக்கம், நுட்பம், தெளிவு ஆகியவற்றை ஒருங்கே கொண்டதாகும்.

பாடம் - 1

செய்யுள் உறுப்புகள்

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை ஆகிய ஆறும் செய்யுளுக்குரிய உறுப்புகளாகும் என்று யாப்பருங்கலக்காரிகை கூறுகின்றது.

எழுத்து

(அசைக்கு உறுப்பாகும் எழுத்துக்கள்)

காற்றைக் கீழிருந்து மேல் எழுப்பி உண்டாக்குகின்ற காரணத்தாலும் (ஒலி வடிவம்) எழுதுகின்ற காரணத்தாலும் (வரிவடிவம்) எழுத்து அவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது. அவ் எழுத்துக்கள் குறில், நெடில், ஆவி(உயிர்), குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஆய்தம், மெய், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிர்மெய், அளபெடை எனப் பதின்மூன்று வகைப்படும். இப்பதின்மூன்று வகை எழுத்துகளும் அசைக்கு உறுப்பாகும் எழுத்துகளாகும். இவ்வெழுத்து பற்றிய செய்திகள் ஒரு காரிகை வழி எடுத்துரைக்கப் படுகின்றன.

“குறில் நெடில் ஆவி குறுகிய மூவுயிர் ஆய்த மெய்யே
மறுவறு மூவினம் மைதீர் உயிர்மெய் மதிமருட்டும்
சிறுநுதற் பேரமர்க் கட்செய்ய வாயைய நுண்ணிடையாய்
அறிஞர் உரைத்த அளவும் அசைக்குறுப் பாவனவே.”

யா.காரிகை - 4

1. குறில்:-

ஒரு மாத்திரை கால அளவில் ஒலிக்கும் உயிரெழுத்துகளாகிய அ, இ, உ, எ, ஓ என்னும் ஐந்து எழுத்துகளும் ‘குறில்’ எனப்படும். இவை குற்றியுயிர் எனவும் வழங்கப்பெறும்.

2. நெடில்:-

இரண்டு மாத்திரை கால அளவில் ஒலிக்கும் உயிரெழுத்துகளாகிய ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ ஆகிய ஏழு எழுத்துகளும் ‘நெடில்’ எனப்படும். இவை நெட்டுயிர் எனவும் வழங்கப்பெறும்.

3. ஆவி:-

ஆவி என்பது உயிரெழுத்து ஆகும். அவை 'அ' கர முதல் 'ஔ' காரம் ஈறாக உள்ள பன்னிரண்டு எழுத்துகளாகும்.

“ஔகார இறுவாய்

பன்னீர் எழுத்தும் உயிர்என மொழிப”

(தொல்.9)

4. குற்றியலிகரம்:-

நிலைமொழியின் ஈற்றெழுத்து குற்றியலுகரமாக இருக்கும் போது, வருமொழி முதலில் 'ய'கரம் வந்தால், நிலைமொழியின் ஈற்றிலுள்ள குற்றியலுகரம் குற்றியலிகரமாக மாறும்.

(எ.டு)

நாகு +யாது → நாக் +இ+யாது → நாகியாது

அரக்கு +யாது → அரக்கியாது

வரகு +யாது → வரகியாது

முன்னிலை ஏவல் வினையின் ஈற்றில் வரும் 'மியா' என்னும் அசைச்சொல்லில் 'ம்'கரத்தை ஊர்ந்து வரும் இகரமும் குற்றியலிகரமாகும்.

(எ.டு)

கேண்மியா, சென்மியா.

5. குற்றியலுகரம்:-

நெடில், நெடில் ஒற்று, குறிலிணை, குறிலிணை ஒற்று, குறில் நெடில், குறில்நெடில் ஒற்று, குற்றொற்று ஆகிய இவற்றையடுத்து, ஆறு வல்லெழுத்தையும் ஊர்ந்து உகரம் வந்தால், அது குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

எ-டு

1. நெடில் அடுத்து → நாகு,காசு,காடு,காது,காபு,காறு
2. நெடில் ஒற்றை அடுத்து → நாக்கு,காச்சு,காட்டு,காத்து,காப்பு,காற்று
3. குறிலிணை அடுத்து → வரகு,முரசு,மருடு,மருது,தரபு,கவறு
4. குறிலிணை ஒற்றை அடுத்து → அரக்கு,பொரிச்சு,தெருட்டு,குருத்து,பொருப்பு,சிரற்று
5. குறில் நெடிலை அடுத்து → அசோகு,பலாசு,மலாடு,கெடாது,புதாபு,விராறு
6. குறில் நெடில் ஒற்றை அடுத்து → தமாக்கு,தடாச்சு,பனாட்டு,கடாத்து,புதாப்பு,விராற்று
7. குறில் ஒற்றை அடுத்து → அக்கு,கச்சு,கட்டு,கத்து,கப்பு,கற்று

தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தை நோக்கிக் குற்றியலுகரம் ஆறு வகை எனக் கூறுகின்றன.

ஐகாரக்குறுக்கம்:-

அளபெடுக்கும் போதும், தனியே சொல்லும் போதும் ஆகிய இரு நிலைகளும் அல்லாத நிலையில் வரும் ஐகாரம் தன்னளவில் சுருங்கி ஒன்றரை மாத்திரையும், ஒரு மாத்திரையுமாகக் குறுகும். ஐகாரம் குறுகுமிடத்து மொழி முதல், இடை, கடை என மூன்றிடத்தும் குறுகும்.

(எ.டு)

மொழிக்கு முதலில் —> ஐப்பசி, மைப்புறம்

மொழிக்கு இடையில் —> இடையன், மடையன்

மொழிக்கு இறுதியில் —> குவளை, தவளை, தினை, பனை

ஆய்தம்

ஆய்தம் என்பது முப்பாற்புள்ளியாகும். இது சொல்லின் இடையில் மட்டுமே வரும். இது தனிநிலை, அ.கேனம், புள்ளி, ஒற்று எனவும் வழங்கப்பெறும்.

(எ.டு)

எ.கு, க.சு, க.டு, க.து, க.பு, க.று

“குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி

உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே”

(தொல்.38)

மெய்ய்:-

‘க’கரம் முதலாக ‘ன’கரம் ஈறாக உள்ள பதினெட்டு எழுத்துகளும் மெய்யெழுத்துகள் எனப்படும். மெய்யெழுத்துகள் புள்ளி பெற்று நிற்கும். இம்மெய்யெழுத்துகள் உடம்பு, உறுப்பு, ஒற்று, புள்ளி எனவும் வழங்கப்பெறும்.

“னகார இறுவாய்ப்

பதினெண் எழுத்தும் மெய் என மொழிப”

(தொல்.9)

வல்லினம்:-

க,ச,ட,த,ப,ற என்னும் ஆறு மெய்யெழுத்துகளும் வல்லினம் என வழங்கப்பெறும்.

“வல்லெழுத்து என்ப கசட தபற”

(தொல்.19)

மெல்லினம்:-

ங,ஞ,ண,ந,ம,ன என்னும் ஆறு மெய்யெழுத்துகளும் மெல்லினம் என வழங்கப்பெறும்.
“மெல்லெழுத்து என்ப நஞ்ண நமன”

(தொல்.20)

இடையினம்:-

ய,ர,ல,வ,ழ,ள என்னும் ஆறு மெய்யெழுத்துகளும் இடையினம் என வழங்கப்பெறும்.
“இடையெழுத்து என்ப யரல வழள”

(தொல்.21)

காரிகையில் ‘மறுவறு மூவினம்’ என்று சிறப்பித்த அதனால், பதினெட்டு மெய்யெழுத்துகளும் உயிர்மெய்யாகிய போதும் அப்பெயராலேயே வழங்கப்பெறும்.

உயிர்மெய்:-

உயிரும் மெய்யும் கூட்டி உச்சரிக்கப்படுகின்ற ‘க’கரம் தொடங்கி ‘ன’கரம் ஈறாக உள்ள இருநூற்றுப் பதினாறு எழுத்துகளும் உயிர்மெய்யெழுத்துகள் எனப்படும்.

காரிகையில், “மைதீர் உயிர்மெய்” எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளதால், மெய்யின் மீது ஏறிய உயிரின் அளவே உயிர்மெய்க்கும் அளவாகும் எனக்கொள்ள வேண்டும்.

அளபெடை:-

மாத்திரையும் குறையும் போது, சீர் குன்றித் தளை கெட நின்று இடத்து, யாப்பு அழியாமை பொருட்டு எழுத்தொலிகள் தம் மாத்திரையினின்று நீண்டு ஒலித்தல் அளபெடை எனப்படும். இவ் அளபெடை உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என இரு வகைப்படும்.

ஊயிரளபெடை:-

உயிரெழுத்துகளில் ஆ,ஈ,ஊ,ஏ,ஐ,ஓ,ஔ என்னும் நெட்டெழுத்துகள் ஏழும் அளபெடுக்கும். அவை அளபெடுக்கும் போது, ‘ஐ’காரம் ‘இ’கரத்தோடும், ‘ஓ’காரம் ‘உ’கரத்தோடும் அளபெடுக்கும். மற்றவை தமக்கு இனமான குற்றெழுத்துகளோடு அளபெடுக்கும். அவை தனிநிலையும், ஒரு சொல்லின் முதலிலையும், இடைநிலையும், இறுதி நிலையும் ஆகிய நான்கிடத்தும் வந்து அளபெடுக்கும்.

(எ-டு)

தனிநிலை	- ஆஅ, ஈஇ, ஊஉ, ஏஎ, ஐஇ, ஒஒ, ஒளஉ
முதல்நிலை	- ஆஅரிடம், ஈஇரிலை, ஊஉரிடம், ஏஎரிகள்
இடைநிலை	- படாஅகை, பரீஇயம், கழுஉமணி, வளைஇயம்
இறுதிநிலை	- கடாஅ, குரீஇ, கழுஉ, கடைஇ

ஒற்றளபெடை:-

மெய்யெழுத்துகளில் ந,ளு,ண,ந,ம,ன,வ,ய,ல,ள என்னும் பத்தும், ஆய்தமும் ஆகிய பதினொரு எழுத்துகளும், குறிலை அடுத்து, குறிலிணையை அடுத்து வந்து அளபெடுக்கும். ஒற்றளபெடை செய்யுளில் மட்டும் வரும். உலக வழக்கில் வாராது

(எ-டு)

குறிலையடுத்து	-	மங்கலம், மஞ்சுக, மண்ணு, பந்ந்து, அம்ம்பு
குறிலிணை அடுத்து	-	அரங்கம், முரஞ்சுக, முரண்டு, பருந்ந்து, அரும்ம்பு

காரிகையில், 'அறிஞர் உரைத்த அளபும்' எனச் சிறப்பித்துக் கூறியதனால்,

குற்றெழுத்து, ஒற்றளபெடை	-	ஒரு மாத்திரை
நெட்டெழுத்து	-	இரண்டு மாத்திரை
உயிரளபெடை	-	மூன்று மாத்திரை
ஆய்தம், மெய், குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம்	-	அரை மாத்திரை
ஐகார்க்குறுக்கம்	-	ஒன்றரை மாத்திரை
மகார்க்குறுக்கம்	-	கால் மாத்திரை

பெறும் எனக் கொள்ளப்படும்.

பாடம் - 2

அசை

எழுத்து ஒன்றோ பலவோ அசைத்து இசை கொள்வதினால் அசை எனப்பெயர் பெறுகிறது.

“எழுத்து அசைத்து இசைகோடலின் அசையே” என்று யாப்பருங்கல விருத்தியின் உரை மேற்கோள் கூறுகிறது.

அசை நேரசை, நிரையசை என இரு வகைப்படும்.

“குறிலே நெடிலே குறிலிணை ஏனைக் குறில்நெடிலே
நெறியே வரினும் நிரைந்துஒற்று அடுப்பினும் நேர்நிரைஎன் (று)
அறி வேய் புரையும் மென்தோளி உதாரணம் ஆழி வெள்வேல்
வெறியே சுறாநிறம் விண்தோய் விளாம் என்று வேண்டுவரே”

(யா.காரிகை-5)

நேரசை:-

குறில் தனித்து வரினும், நெடில் தனித்து வரினும் குறிலை அடுத்து மெய்யெழுத்து வரினும், நெடிலை அடுத்து மெய்யெழுத்து வரினும் நேரசையாகும்.

(எ-டு)

- ஆ - நெடில் தனியே எந்துள்ள நேரசை
- ழி - குறில் தனியே வந்துள்ள நேரசை
- வெள் - குறிலை அடுத்து மெய்யெழுத்து வந்துள்ள நேரசை
- வேல் - நெடிலை அடுத்து மெய்யெழுத்து வந்துள்ள நேரசை

நிரையசை:-

குறில் இணைந்து வரினும், குறில் நெடில் இணைந்து வரினும், குறிலிணையை அடுத்து ஒற்றெழுத்து வரினும், குறில் நெடிலை அடுத்து ஒற்றெழுத்து வரினும் நிரையசையாகும்.

(எ-டு)

- வெறி - குறில் இணைந்து வந்துள்ள நிரையசை
- சுறா - குறில் நெடில் இணைந்து வந்துள்ள நிரையசை
- நிறம் - குறிலிணையை அடுத்து ஒற்றெழுத்து வந்துள்ள நிரையசை
- விளாம் - குறில்நெடிலை அடுத்து ஒற்றெழுத்து வந்துள்ள நிரையசை

சீர்

ஓர் அசை தனியாகவோ, பல அசைகள் சேர்ந்தோ செய்யுள் அடிகளில் அமைவது சீர் என வழங்கப்பெறும். ஒரு சீரில் ஒன்று முதல் நான்கு அசைகள் வரை அமைந்திருக்கும்.

சீர்களின் பெயரும் வகையும்

“ஈரசை நாற்சீர் அகவற்கு உரிய வெண்பாவினவாம்
நேரசையால் இற்ற மூவகைச்சீர் நிரையால் இறுப
வாரசை மென்முலை மாதே! வகுத்த வஞ்சிக்கு உரிச்சீர்
ஓர் அசையே நின்றும் சீராம் பொதுவொடு நாலசையே”

(யா.காரிகை-6)

சீர்களுக்கூரிய வாய்பாடு

“தேமா புளிமா கருவிளம் கூவிளம் சீர் அகவற்கு
ஆம்;ஆம் கடைகாய் அடையின் வெண்பாவிற்கு அந்தம்கனியாம்
வாமாண் கலைஅல்குல் மாதே! வகுத்த வஞ்சிக்கு உரிச்சீர்
நாமாண்பு உரைத்த அசைச்சீர்க்கு உதாரணம் நாள்மலரே”

(யா.காரிகை-7)

வகைகள்:-

சீர் நான்கு வகைப்படும் அவையாவன: ஓரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர்.

ஓரசைச்சீர்:-

ஓரசையால் ஆகிய சீர் ஓரசைச்சீர் எனப்படும். இதனை அசைச்சீர் என்றும் கூறுவர்.

வெண்பாவின் இறுதி ஓரசைச்சீரால் முடிதலும் உண்டு. அப்போது அது நேரசையாகவோ நிரையசையாகவோ தனித்து நின்று சீராக அமையும். இந்நிலையில் நேரசைக்கு ‘நாள்’ என்பதும், நிரையசைக்கு ‘மலர்’ என்பதும் வாய்பாடுகளாகும்.

(எ-டு)

நேர் (நாள்)

வாலெயி லூறிய நீர்

நிரை (மலர்)

நெஞ்சத் தவல மிலர்

ஈரசைச்சீர்:-

இரண்டு அசையால் அமையும் சீர் ஈரசைச்சீராகும். இச்சீர் இயற்சீர், அகவற்சீர் எனவும் வழங்கப்பெறும். இரண்டு அசையாலாகிய நான்கு சீரும் ஆசிரியஉரிச்சீராகும். இச்சீருக்குத் தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்னும் நான்கும் வாய்பாடுகளாகும்.

சீர்	வாய்ப்பாடு	
நேர், நேர்	தேமா	மாச்சீர்
நிரை, நேர்	புளிமா	
நிரை, நிரை	கருவிளம்	விளச்சீர்
நேர், நிரை	கூவிளம்	

(எ-டு)

குன்/றக்	-	நேர், நேர்
குற/வன்	-	நிரை, நேர்
மட/மகள்	-	நிரை, நிரை
சா/யலள்	-	நேர், நிரை

மூவசைச்சீர்:-

ஈரசைச்சீர் நான்கினோடும் நேரசை சேர்ந்தால் வருகின்ற மூவசைச்சீர் நான்கு. இதனை காய்ச்சீர் என்றும், வெண்பா உரிச்சீர் என்றும் கூறுவர்.

சீர்	வாய்ப்பாடு
நேர், நேர், நேர்	- தேமாங்காய்
நிரை, நேர், நேர்	- புளிமாங்காய்
நிரை, நிரை, நேர்	- கருவிளங்காய்
நேர், நிரை, நேர்	- கூவிளங்காய்

(எ-டு)

கிள்/ளி/பேர்	-	நேர், நேர், நேர்
புன/னா/டன்	-	நிரை, நேர், நேர்
புனை/கழற்/காற்	-	நிரை, நிரை, நேர்
ஊழ்/உலக்/கை	-	நேர், நிரை, நேர்

ஈரசைச்சீர் நான்கினோடும் நிரையசை சேர்ந்தால் வருகின்ற மூவசைச்சீர் நான்கு. இது கனிச்சீர் என்றும், வஞ்சி உரிச்சீர் என்றும் வழங்கப்பெறும்.

<u>சீர்</u>	<u>வாய்ப்பாடு</u>
நேர், நேர், நிரை	- தேமாங்கனி
நிரை, நேர், நிரை	- புளிமாங்கனி
நிரை, நிரை, நிரை	- கருவிளங்கனி
நேர், நிரை, நிரை	- கூவிளங்கனி

(எ-டு)

பூந் /தா/மரைப்	- நேர், நேர், நிரை
வினைக் /கம் /பலை	- நிரை, நேர், நிரை
வள/வய/லிடை	- நிரை, நிரை, நிரை
போ/தல/மரத்	- நேர், நிரை, நிரை

நாலசைச்சீர்:-

நான்கு அசைகளால் ஆகிய சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும். மேற்கூறப்பெற்ற மூவசைச்சீர் எட்டின் இறுதியிலும், ‘நேரும் நிரையும்’ தனித்தனியே அடுத்து வருகின்ற பதினாறு சீர்களும் ‘பொதுச்சீர்’ களாகும்.

“தண்ணிழல் தண்பூ நறும்பூ நறுநிழல் தந்துஉறழ்ந்தால்
எண்ணிடு நாலசைச் சீர்வந்து அருகும் இனிஅவற்றுள்
கண்ணிய பூவினம் காய்ச்சீர் அனைய கனியொடு ஒக்கும்
ஒண்ணிழல் சீர் அசைச்சீர் இயற்சீர் ஒக்கும் ஒண்தளைக்கே”

(யா.காரிகை -8)

இயற்சீருக்குரிய வாய்பாடுகளான தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் என்னும் நான்குடன் தண்ணிழல், தண்பூ, நறுநிழல், நறும்பூ என்னும் நான்கு வாய்பாடுகளையும் முறையானே தந்து உறழ்ந்தால், பதினாறு நான்கசைச்சீர் வரும். இவ்வாறு வருகிற பதினாறு நான்கசைச்சீர்களும் பொதுச்சீர் எனப்படும்.

நேர் நேர் நேர் நேர்	- தேமாந்தண்பூ
நிரை நேர் நேர் நேர்	- புளிமாந்தண்பூ
நிரை நிரை நேர் நேர்	- கருவிளந்தண்பூ
நேர் நிரை நேர் நேர்	- கூவிளந்தண்பூ

நேர் நேர் நிரை நேர்	- தேமா நறும்பூ
நிரை நேர் நிரை நேர்	- புளிமா நறும்பூ
நிரை நிரை நிரை நேர்	- கருவிள நறும்பூ
நேர் நிரை நிரை நேர்	- கூவிள நறும்பூ

நேர் நேர் நேர் நிரை	-	தேமாந்தண்ணிழல்
நிரை நேர் நேர் நிரை	-	புளிமாந்தண்ணிழல்
நிரை நிரை நேர் நிரை	-	கருவிளந்தண்ணிழல்
நேர் நிரை நேர் நிரை	-	கூவிளந்தண்ணிழல்

நேர் நேர் நிரை நிரை	-	தேமா நறுநிழல்
நிரை நேர் நிரை நிரை	-	புளிமா நறுநிழல்
நிரை நிரை நிரை நிரை	-	கருவிள நறுநிழல்
நேர் நிரை நிரை நிரை	-	கூவிள நறுநிழல்

காரிகையில் ‘பூவிளம் காய்ச்சீர் அனைய’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளமையால் நாலசைச்சீர் பதினாறனுள்ளும், ‘பூ’ என்னும் சொல் இறுதியாகிய நேர் ஈற்றும் பொதுச்சீர் எட்டும், காய் என்னும் சொல் இறுதியாகிய வெண்பா உரிச்சீரைப் போலக் கொண்டு, வருஞ்சீர் முதலசையோடு ஒன்றுவது வெண்டளையாகவும், ஒன்றாதது கலித்தளையாகவும் வழங்கப்பெறும்.

‘கனியோடு ஒக்கும் ஒண்ணிழற்சீர்’ எனக் கூறப்பட்டுள்ளமையால், ‘நிழல்’ என்னும் சொல் இறுதியாகிய நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர் எட்டையும் வஞ்சியுரிச்சீரைப் போலக் கொண்டு, வருஞ்சீர் முதலசையோடு ஒன்றினும் ஒன்றாவிடினும் வஞ்சித்தளை என்று வழங்கப்பெறும்.

இந்த நாலசைச்சீர் பதினாறும் வெண்பாவில் வாரா. கலிப்பாவிலும் ஆசிரியப் பாவிலும், சிறுபான்மை குற்றியலிகர, குற்றியலுகரங்கள் வந்தவிடத்து மட்டுமே வரும். வஞ்சிப்பாவில் மட்டும் பெருவாரியாக வரும்.

பாடம் - 3

தளை

தளை என்னும் சொல்லுக்குக் கட்டுவது அல்லது பொருந்துவது என்பது பொருளாகும். சீர்கள் ஒன்றையொன்று தொடரும் முறைக்கு யாப்பு நூலார் தளை எனப் பெயரிட்டனர். இசையைத் தோற்றுவிக்கின்ற சீர்கள் ஒன்றோடொன்று கூட்டப்பட்டு இசை தொடர்ச்சி தோன்ற அமைக்கப்படுவதே தளையின் பயனாகும். நின்ற சீரின் ஈற்றசையும் வருஞ்சீரின் முதலசையும் ஒன்றியோ ஒன்றாமலோ அமையினும் அது தளை என்றே வழங்கப்படும். நின்ற சீரின் ஈற்றசையும் வரும் சீரின் முதலசையும் ஒன்றாக அமைவது ஒன்றிய தளையாகும். மாறுபட்டு அமைவது ஒன்றாத தளையாகும்.

“தண்சீர் தனதொன்றில் தன்தளையாம்; தணவாத வஞ்சி
வண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக் குறித்து வல்லோர் வகுத்த
வெண்சீர் விகற்பம் கலித்தளை யாய்விடும் வெண்தளையாம்
ஒண்சீர் அகவல் உரிச்சீர் விகற்பமும் ஒண்ணுதலே.

(யா.காரிகை-10)

தளையின் வகைகள்:-

1.நேரொன்றாசிரியத்தளை 2.நிரையொன்றாசிரியத்தளை 3.இயற்சீர் வெண்டளை 4.வெண்சீர் வெண்டளை 5.கலித்தளை 6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை 7.ஒன்றாத வஞ்சித்தளை – எனத் தளைகள் ஏழு வகைப்படும்.

ஒன்றிய தளைகள்:-

நேரொன்றாசிரியத்தளை, நிரையொன்றாசிரியத்தளை, வெண்சீர் வெண்டளை, ஒன்றிய வஞ்சித்தளை ஆகிய நான்கும் ஒன்றிய தளைகளாகும்.

ஒன்றாத தளைகள்:-

இயற்சீர் வெண்டளை, கலித்தளை, ஒன்றாத வஞ்சித்தளை ஆகிய மூன்றும் ஒன்றாத தளைகளாகும்.

நேரொன்றாசிரியத்தளை:-

ஆசிரியவுரிச்சீர் நின்று, தன் வருஞ்சீர் முதல் அடையோடு நேராய் ஒன்றுவது நேரொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும். அதாவது மா முன் நேர் வருவது.

(எ-டு)

நே	நே	நே
உள்/ளார்		கொல்/லோ

நிரையொன்றாசிரியத்தளை:-

ஆசிரியவுரிச்சீர் நின்று, தன் வருஞ்சீர் முதல் அசையோடு நிரையாய் ஒன்றுவது நிரையொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும். அதாவது விள முன் நிரை வருவது.

(எ-டு)

நிரை	நிரை	நிரை'
திரு/மழை		தலை/இய

இயற்சீர் வெண்டளை:-

ஆசிரியவுரிச்சீர் நின்று, தன் வருஞ்சீர் முதல் அசையோடு ஒன்றாதது இயற்சீர் வெண்டளை எனப்படும். அதாவது மா முன் நிரையும், விள முன் நேரும் வருவது.

(எ-டு)

நேர்	நிரை	நேர்
பா /லொடு		தேன் /கலந்

-விளம் முன் நேர் வந்துள்ளது.

நேர்	நேர்	நிரை
தற் /நே		பணி /மொழி

வெண்சீர் வெண்டளை:-

வெண்பா உரிச்சீர் நின்று, தன் வருஞ்சீர் முதலசையோடு ஒன்றுவது வெண்சீர் வெண்டளை எனப்படும். அதாவது காய் முன் நேர் வருவது.

(எ-டு)

நிரை	நிரை	நேர்	நேர்
சிலை /விலங் /கு		நீள் /புருவம்	

- மா முன் நிரை வந்துள்ளது.

கலித்தளை:-

வெண்பா உரிச்சீர் நின்று, தன் வருஞ்சீரின் முதலசையோடு ஒன்றாதது கலித்தளை எனப்படும். அதாவது காய் முன் நிரை வருவது.

(எ-டு)

நேர்	நேர்	நேர்	நிரை
செல்	/வப்	/போர்க்	கதக் /கண்ணன்

ஒன்றிய வஞ்சித்தளை:-

வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று, தன் வருஞ்சீரின் முதல் அசையோடு ஒன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையாகும். அதாவது கனி முன் நிரை வருவது.

(எ-டு)

நேர்	நேர்	நிரை	நிரை
வெண்	/சா	/மரை	புடை /பெயர்தரச்

ஒன்றாத வஞ்சித்தளை:-

வஞ்சி உரிச்சீர் நின்று, தன் வருஞ்சீரின் முதல் அசையோடு ஒன்றாதது ஒன்றாத வஞ்சித்தளை எனப்படும். அதாவது கனி முன் நேர் வருவது.

(எ-டு)

நேர்	நேர்	நிரை	நேர்
வான்	/பொய்ப்	/பினு	தான் /பொய்யா

அடி

இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட சீர்கள் தொடர்ந்து நிற்பது அடி எனக் கூறப்படுகிறது. சீர்கள் இணைந்த தளைகள் பொருந்தி நின்று அடுத்து நடப்பதால் அடி அவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது. ஓரடியில் அமையும் சீர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப அடிகள் பல பெயர்களைப் பெறுகின்றன. அவற்றை ஐந்து வகையாகப் பாகுபடுத்தலாம்.

“குறளிரு சீரடி சிந்துமுச் சீரடி நாலொருசீர்
அறைதரு காலை அளவொடு நேரடி ஐயொருநீர்
நிறைதரு பாத நெடிலடியாம் நெடுமென் பணைத்தோள்
கறைகெழு வேற்கண் நல்லாய் மிக்க பாதம் கழிநெடிலே”.

(யா.காரிகை-12)

அடியின் வகைகள்:-

குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என ஐந்து வகைப்படும்.

குறளடி:-

இரண்டு சீர்களால் வரும் அடி குறளடி எனப்படும்.

(எ-டு)

திரைத்த சாலிகை
நிரைத்த போனிரந்
திரைப்ப தேன்களே
விரைக்கொண் மாலையாய்

(குளாமணி, சீயவதை – 172)

சிந்தடி:-

மூன்று சீர்களால் வரும் அடி சிந்தடி எனப்படும்.

(எ-டு)

இருது வேற்றுமை இன்மையாற்
சுருதி மேற்றுறக் கத்தினோ
டரிது வேற்றுமை யாகவே
கருது வேற்றடங் கையினாய்

(குளாமணி, சீயவதை – 170)

அளவடி /நேரடி:-

நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அடி அளவடி எனப்படும். இவ்வடி நேரடி எனவும் வழங்கப்பெறும்.

(எ-டு)

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற்க ரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

(பெரிய-1)

நெடிலடி:-

ஐந்து சீர்களைக் கொண்ட அடி நெடிலடி எனப்படும்.

(எ-டு)

வென்றான் வினையின் தொகையாய விரிந்து தன்கண்
ஒன்றாய்ப் பரந்த உணர்வின் ஒழியாது முற்றும்
சென்றான் திகழுஞ் சுடர்கு மொளிமூர்த்தி யாகி
நின்றான் அடிக்கீழ்ப் பணிந்தோர் வினைநீங்கி நின்றார்
(சூளா.காப்பு)

கழிநெடிலடி:-

ஐந்து சீருக்கும் அதிகமான சீர்களைக் கொண்டு வருகின்ற அடி கழிநெடிலடி எனப்படும்.

யாப்பருங்கல விருத்தி, ஆறுசீர் முதலாகப் பத்துச்சீர் இறுதியாக வரும் அடிகளையும், பத்துச்சீருக்கு அதிகமாகவும் பதின்மூன்று சீருக்கு மிகாமலும் வரும் அடிகளையும், கழிநெடிலடியாக வழங்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது.

எட்டுச் சீருக்கு அதிகமான சீர்களைக் கொண்டு வருகின்ற அடிகள் சிறப்பில்லாதவை என்று காக்கைப்பாடியினியார் கூறுகின்றார்.

ஆறுசீர் முதலாகப் பதினோரு சீர் ஈறாகக் கழிநெடிலடி அமையும் என்று வீரசோழிய உரை கூறுகின்றது.

(எ-டு)

இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைக ளெனப்பெயர்
இவைண்டு புடைகுழ
நுரைக்கள் என்னுமக் குழம்புகள் திகழ்ந்தெழ
நுடங்கிய விலையத்தால்

(குளா.கல்யாணச்-51)

இப்பாடல் அறுசீர்க் கழிநெடிலடியால் அமைந்துள்ளது.

கணிகொண் டலர்ந்த நறவேங்கை யோடு
கமழ்கின்ற காந்த ளிதழால்
அணிகொண் டலர்ந்த வனமாலை சூடி
அகிலாவி குஞ்சி கமழ

(குளாமணி, அரசியல்-197)

இப்பாடலில் ஒவ்வோர் அடியிலும் ஏழு சீர்கள் அமைந்துள்ளன.

தொடை

ஒரு செய்யுளில் அமைந்த அடிகளும் அவ்வடிகளில் இடம் பெற்ற சீர்களும் ஒன்றோடு ஒன்று பொருத்தமுறத் தொடுக்கப்படுவது தொடையாகும். மலர்களால் தொடுக்கப்படும் மாலையைப்போல அடிகளால் தொடுக்கப் படுவது தொடையாகும்.

‘எழுத்து, சொல், பொருள் - என்பனவற்றை ஒருவித ஒழுங்கில் நிறுத்தி, அடியோடு அடியிடைத் தொடுக்கப்படும் செய்யுள் உறுப்பு தொடை எனப்படும்’ என்று காக்கைப்பாடியினார் கூறுகின்றார். செய்யுளின் சிறப்பிற்கும் ஓசை நயத்திற்கும் அடிப்படையாய் விளங்குவது தொடையாகும். “தொடையற்ற பாட்டு நடையற்று போகும்” என்னும் பழமொழி தொடையின் சிறப்பை உணர்த்தும்.

தொடையின் வகைகள்:-

மோனை, எதுகை, இயைபு, முரண், அளபெடை, அந்தாதி, இரட்டை, செந்தொடை எனத் தொடைகள் எட்டு வகைப்படும். இவற்றில் முதலில் உள்ள ஐந்து தொடைகளும் முதன்மைத் தொடைகள் என்றும் கூறப்பெறும்.

“எழுவாய் எழுத்தொன்றின் மோனை இறுதி இயைபிரண்டாம்
வழுவா எழுத்தொன்றின் மாதே எதுகை மறுதலைத்த

மொழியான் வரினும் முரண் அடிதோறும் மொழிமுதற்கண்
அழியாது அளபெடுத் தொன்றுவதாகும் அளபெடையே”

(யா.காரிகை-16)

“அந்தம் முதலாத் தொடுப்பது அந்தாதி அடிமுமுதும்
வந்த மொழியே வருவது இரட்டை வரன்முறையான்
முந்திய மோனை முதலா முமுதும் ஒவ்வாது விட்டால்
செந்தொடை நாமம் பெறும் நறுமென்குடில் தேமொழியே”

(யா.காரிகை-17)

மோனைத் தொடை:-

அடிதோறும் முதற்சீரிலுள்ள முதல் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடிமோனைத் தொடை எனப்படும்.

(எ-டு)

மாவும் புள்ளும் வதிவயிற் படர
மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலை வந்த வாடை
மாயோன் இன்னுயிர்ப் புறத் தன்றே

எதுகைத் தொடை:-

அடிதோறும் முதற்சீரிலுள்ள முதல் எழுத்து அளவொத்து நிற்க, இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடியெதுகைத் தொடை எனப்படும்.

(எ-டு)

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

இயைபுத் தொடை:-

அடிதோறும், இறுதிச் சீரிலுள்ள இறுதி எழுத்தோ சொல்லோ ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடி இயைபுத்தொடை எனப்படும்.

(எ-டு)

இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியும் அணங்கே
நன்மா மேனிச் சுணங்குமா ரணங்கே
ஆடமைத் தோளி ஊடலும் அணங்கே
அரிமதர் மழைக்கணும் அணங்கே

முரண்தொடை:-

அடிதோறும், முதற்சீரின் முதற்கண் நின்ற சொல்லையோ பொருளையோ தம்முள் மாறுபடத் தொடுப்பது அடிமுரண் தொடை எனப்படும். இத்தொடை இரணத்தொடை எனவும் கூறப்பெறும்.

(எ-டு)

இருள்பரந்தன்ன மாநீர் மருங்கின்
நிலவுக்குவித்தன்ன வெண்மண லொருசிறை
இரும்பினன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னினன்ன நுண்தாது இறைக்கும்

அளபெடைத் தொடை:-

அடிதோறும், முதற்சீரின் முதற்கண் அளபெடை ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடியளபெடைத் தொடை எனப்படும்.

(எ-டு)

ஆஅ அளிய அலவன்தன் பார்ப்பினோடு
ஈஇர் இரையும் கொண்ஈர் அளைப் பள்ளியுள்
தாஉந் திரையலைப்பத் துஞ்சா(து) இறைவன் தோள்

அந்தாதித் தொடை:-

ஓர் அடியின் ஈற்றிலுள்ள எழுத்து, அசை, சீர் ஆகியவற்றில் ஒன்றனை, அடுத்த அடியின் முதற்கண் ஒன்றி வரத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடை எனப்படும்.

(எ-டு)

உலகுடன் விளக்கும் ஒளிதிகழ் அவிர்மதி
மதிநலன் அழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழல் பொற்புடை ஆசனம்

இரட்டைத் தொடை:-

நான்கு சீர்களைக் கொண்ட ஓரடி முழுவதும், ஒரு சீரே திரும்பத் திரும்ப வரத்தொடுப்பது இரட்டைத் தொடை எனப்படும்.

(எ-டு)

ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்
விளக்கினிற் சீறெரி ஒக்குமே ஒக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவின் நிறம்.

செந்தொடை:-

இயல்பாக வருவது செந்தொடையாகும். மோனை, எதுகை முதலாகிய தொடைகளும், இணை, பொழிப்பு முதலாகிய தொகை விகற்பங்களும் இன்றி இயல்பாகத் தொடுப்பது செந்தொடை எனப்படும்.

(எ-டு)

பூத்த வேங்கை வியன்சினை ஏறி
மயிலினம் அகவும் நாடன்
நண்ணுதல் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே.

தொடை விகற்பம்:-

ஓரடிக்கண் அமைந்துள்ள சீர்கள் தோறும் மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு, அளபெடை ஆகியன ஒன்றிவரத் தொடுப்பது தொடை விகற்பம் எனப்படும். தொடை விகற்பமானது இணை, பொழிப்பு, ஒருஉ, கூழை, மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய், முற்று என ஏழு வகைப்படும்.

இருசீர் மிசை இணை ஆகும் பொழிப்பு இடையிட்டு ஒருஉவாம்
இருசீர் இடையிட்டது ஈறிலி கூழை முதல் இறுவாய்
வரும்சீர் அயல்இல மேல் கீழ் வகுத்த மைதீர்கதுவாய்
வரும்சீர் முழுவதும் ஒன்றின் முற்றாம் என்ப மற்றவையே.

(யா.காரிகை-19)

இணை:-

ஓரடியில் அமைந்துள்ள முதல் இருசீர்கண்ணும் (1,2) மோனை முதலாகிய தொடைகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது இணை எனப்படும்.

பொழிப்பு:-

ஓரடியில் அமைந்துள்ள முதற்சீரிலும் மூன்றாம் சீரிலும் (1,3) மோனை முதலாகிய தொடைகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது பொழிப்பு எனப்படும்.

ஒருஉ :-

ஓரடியில் அமைந்துள்ள முதற்சீரிலும் நான்காம் சீரிலும் (1,4) மோனை முதலாகிய தொடைகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது ஒருஉ எனப்படும்.

கூழை:-

முதல் மூன்று சீர்களிலும் (1,2,3) மோனை முதலாகிய தொடைகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது கூழை எனப்படும்.

மேற்கதுவாய்:-

இரண்டாம் சீர் தவிர, ஒழிந்த மூன்று சீர்களில் (1,3,4) மோனை முதலாகிய தொடைகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது மேற்கதுவாய் எனப்படும்.

கீழ்க்கதுவாய்:-

மூன்றாம் சீர் தவிர, ஒழிந்த மூன்று சீர்களில் (1,2,4) மோனை முதலாகிய தொடைகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாய் எனப்படும்.

மோனை விகற்பம்:-

அணிமலர் அசோகின் தளிர்நலம் கவற்றி	- (இணை மோனை)
அரிக்குரல் கிண்கிணி ஆற்றும் சீரடி	- (பொழிப்பு மோனை)
அம்பொன் கொழஞ்சி நெடுந்தேர் ஆகற்றி	- (ஒருஉ மோனை)
ஆகன்ற ஆல்குல் அந்நுண் மருங்குல்	- (கூழை மோனை)
அரும்பிய கொங்கை ஆவ்வளை அமைத்தோள்	- (மேற்கதுவாய் மோனை)
அவர்மதி அனைய திருநதல் ஆரிவை	- (கீழ்க்கதுவாய் மோனை)
அயில்வேல் அனுக்கி அம்பலைத்து ஆமர்ந்த	- (முற்று மோனை)

இயைபு விகற்பம்:-

மொய்த்துடன் தவழும் முகிலே பொழிலே	- (இணை இயைபு)
மற்றதன் அயலே முத்துறழ் மணலே	- (பொழிப்பு இயைபு)
நிழலே இனியதன் அயலது கடலே	- (ஒருஉ இயைபு)
மாதர் நகிலே வல்லே இயலே	- (சூழை இயைபு)
வில்லே நுதலே வேற்கண் கயலே	- (மேற்கதுவாய் இயைபு)
பல்லே தளவம் பாலே சொல்லே	- (கீழ்க்கதுவாய் இயைபு)
புயலே குழலே மயிலே இயலே	- (முற்று இயைபு)

எதுகை விகற்பம்:-

பொன்னின் அன்ன பொறிகணங்கு ஏந்திப்

பயிற்சி வினாக்கள்

குறுவினாக்கள்:-

1. செய்யுளின் உறுப்புகள் யாவை?
2. அசைக்கு உறுப்பாகும் எழுத்துகள் யாவை?
3. அசை – விளக்குக.
4. அடி எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை?

கட்டுரை வினாக்கள்:-

1. சீர்கள் எத்தனை வகைப்படும்? வகைகளை விளக்குக.
2. தொடை பற்றி விளக்கி வரைக.
3. தளைகளை விளக்கிக் கட்டுரைவரைக

பாடம் - 4

அலகு - 2

செய்யுளியல்

பாவுக்குரிய அடியும் ஓசையும்:-

பாக்களின் வகைகளையும் இனங்களையும் கூறவந்த ஆசிரியர் அப்பாக்களுக்குரிய அடிவரையறையையும் ஓசையையும் முதற்கண் ஒரு காரிகையில் எடுத்துரைக்கிறார்.

“வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி வஞ்சி என்னும்
ஒண்பாஅடி குறள் சிந்து என்றுஉரைப்ப ஒலிமுறையே
திண்பா மலிசெப்பல் சீர்கால் அகவல் சென்று ஓங்குதுள்ளல்
நண்பா அமைந்த நலமிகு தூங்கல் நறுநுதலே”

(யா.காரிகை-21)

நால்வகைப்பாக்களுக்கு உரிய அடி:-

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா ஆகிய மூன்று பாக்களும் நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அளவடியால் வரப்பெறும். வஞ்சிப்பா இரண்டு சீர்களைக் கொண்ட அடியாலும், மூன்று சீர்களைக் கொண்ட அடியாலும் வரப்பெறும்.

காரிகைச் செய்யுளில் ‘வஞ்சியென்னும் ஒண்பா’ என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளதால், வெண்பாவின் ஈற்றடியும், நேரிசை ஆசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடியும், கலி வெண்பாவின் ஈற்றடியும் மூன்று சீர்களால் வரப்பெறும் என்பதும், இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவின் இடையிலுள்ள அடிகள் இரண்டும் பலவும் குறளடியாலும் சிந்தடியாலும் வரப்பெறும் என்பதும் கலிப்பாவினுள் ஒருசார் அம்போதரங்க உறுப்பு இருசீரடியாலும் முச்சீரடியாலும் வரப்பெறும் என்பதும், அராக உறுப்புகள் அளவடி முதலிய எல்லா அடியாலும் வரப்பெறும் என்னும் கருத்தும் பெறப்படுகின்றன.

நால்வகைப் பாக்களுக்கு உரிய ஓசை:-

வெண்பாவிற்கு உரிய ஓசை செப்பலோசை ஆகும். ஆசிரியப்பாவிற்குரிய ஓசை அகவலோசை ஆகும். கலிப்பாவிற்குரிய ஓசை துள்ளலோசை ஆகும். வஞ்சிப்பாவிற்குரிய ஓசை தூங்கலோசை ஆகும்.

வெண்பாவிற்றுகுரிய ஓசை:-

காரிகையில் ‘திண்பாமலிசெப்பல்’ எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளதால், வெண்பாவிற்றுகுரிய செப்பலோசையானது ஏந்திசைச் செப்பல், தூங்கிசைச் செப்பல், ஒழுகிசைச் செப்பல் என மூவகைப்படும்.

ஏந்திசைச் செப்பல்:-

வெண்சீர் வெண்டளை மட்டும் வரும். உயந்தொலிப்பது ஏந்திசைச் செப்பலாகும்.

(எ-டு)

யாதானு நாடாமல் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத ஆறு.

தூங்கிசைச் செப்பல்:-

இயற்சீர் வெண்டளை மட்டும் வரும். தாழ்ந்தொலிப்பது தூங்கிசைச் செப்பலாகும்.

(எ-டு)

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி நூறிய நீர்.

ஒழுகிசைச் செப்பல்:-

வெண்சீர் வெண்டளையும், இயற்சீர் வெண்டளையும் விரவி வரும். கலந்தொலிப்பது ஒழுகிசைச் செப்பலாகும்.

(எ-டு)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிருந் தொழும்.

ஆசிரியப்பாவிற்றுகுரிய ஓசை:-

காரிகையில் “சீர்சால் அகவல்” என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளமையால், ஆசிரியப்பாவிற்றுகுரிய அகலோசையானது ஏந்திசை அகவல், தூங்கிசை அகவல், ஒழுகிசை அகவல் என மூவகைப்படும்.

ஏந்திசை அகவல்:-

நேரொன்றாசிரியத்தளை மட்டும் பெற்று வரும்.

(எ-டு)

“போது சாந்தம் பொற்ப ஏந்தி
ஆதி நாதற் சேர்வோர்
சோதி வானந் துன்னுவாரே”

தாங்கிசை அகவல்:-

நிரையொன்றாசிரியத்தளை மட்டும் வரும்.

(எ-டு)

மணிதிகழ் அவிரொளி வரதனைப்

ஓழுகிசை அகவல்:-

நேரொன்றாசிரியத்தளையும் நிரையொன்றாசிரியத்தளையும் விரவி வரும்.

(எ-டு)

“குன்றக் குறவன் காதல் மடமகள்”

கலிப்பாவிற்சூரிய ஓசை:-

காரிகையில் “சென்றோங்கு துள்ளல்” எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளமையால் கலிப்பாவிற்சூரிய துள்ளலோசை ஏந்திசைத் துள்ளல், அகவல் துள்ளல், பிரிந்திசைத் துள்ளல் என மூவகைப்படும்.

ஏந்திசைத் துள்ளல்:-

கலித்தளை மட்டும் வரும்.

(எ-டு)

“முருகவிழ்தா மரைமலர்மேன் முடியிமையோர் புடைவரவே

அகவல் துள்ளல்:-

வெண்சீர் வெண்டளையும் கலித்தளையும் விரவி வரும்.

(எ-டு)

செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி

பிரிந்திசைத் துள்ளல்:-

கலித்தளையோடு பலதளைகளும் விரவி வரும்.

(எ-டு)

“மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனும் தம்முனும்போன்(று)

வஞ்சிப்பாவிற்குரி ஓசை:-

காரிகையில் “நண்பாவமைந்த நலமிகு தூங்கல்” எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளமையால் வஞ்சிப்பாவிற்குரிய தூங்கலோசை ஏந்திசைத் தூங்கல் அகவல் தூங்கல், பிரிந்திசைத் தூங்கல் என மூவகைப்படும்.

ஏந்திசைத் தூங்கல்:-

ஒன்றிய வஞ்சித்தளை மட்டும் வரும்.

(எ-டு)

“வினைத்திண்பகை விழச்செற்றவன்.

அகவல் தூங்கல்:-

ஒன்றாத வஞ்சித்தளை மட்டும் வரும்.

(எ-டு)

“வானோர்தொழ வண்தாமரைத்

பிரிந்திசைத் தூங்கல்:-

பல தளையும் விரவி வரும்.

(எ-டு)

தொடியுடைய தோள் மணந்தனன்

(புறம்-239)

வெண்பாவும் இனமும்

நான்கு வகைப் பாக்களும் தலைமைத் தன்மை உடையதாகச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குவது வெண்பா ஆகும். இதற்கு வெள்ளைப்பா, அந்தண்பா என்னும் வேறு பெயர்களும் உண்டு.

வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம்:-

செப்பலோசை பெற்று வரும். ஈற்றடி முச்சீராய் ஏனையடி நாற்சீராய் அமையும். தேமா முதலான இயற்சீர் நான்கையும் தேமாங்காய் முதலான வெண்சீர் நான்கையும் சீராகப் பெறும். வெண்சீர் வெண்டளை, இயற்சீர் வெண்டளை என்னும் இரண்டு தளைகளை மட்டுமே பொருந்தி வரும். பிற தளைகளை ஏற்காது. நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாடுகளைப் பெற்ற சீர்கள் நான்கனுள் ஒன்றைக் கொண்டே முடிவுறும்.

செப்பலோசையுடையதாய், ஈற்றடி மூன்று சீர்களைக் கொண்டதாய், ஏனைய அடிகள் நாற்சீர்களை உடையதாய், வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்டளையும் பயின்று, வேற்றுத்தளை விரவாது நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாட்டால் முடிவது வெண்பாவாகும்.

வெண்பாவின் வகைகள்:-

வெண்பா 1.குறள் வெண்பா, 2.நேரிசை வெண்பா, 3.இன்னிசை வெண்பா, 4.சிந்தியல் வெண்பா, 5.ப.:.றொடை வெண்பா என ஐந்து வகைப்படும்.

குறள் வெண்பா:-

வெண்பாவின் பொது இலக்கணங்களைப் பெற்று, இரண்டு அடிகளைக் கொண்டு வரும் வெண்பாவினைக் குறள் வெண்பா என்பர்.

(எ-டு)

உடையார் முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

நேரிசை வெண்பா:-

இரண்டு குறள் வெண்பாவாய் நடுவில் முதற்றொடைக்கு ஏற்ற தனிச்சொல்லால் அடி நிரப்பிச் செப்பலோசை குன்றாது முதலிரண்டடியும் ஓர் எதுகை பெற்றும், பின்னிரண்டடியும் மற்றோர் எதுகை பெற்றும் வருமாயினும், நான்கு அடிகளுமே ஒரே எதுகை பெற்று வருமாயினும் அ.:து இருகுறள் நேரிசை வெண்பா அல்லது நேரிசை வெண்பா என்று கூறப்பெறும்.

(எ-டு)

தடமண்டு தாமரையின் தாதா(டு) அலவன்
இடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு – பெடைடுண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தாரே போய்கடிந்(து)
ஊழி நாடாயினார் ஊர்.

ஆசிடெ நேரிசெ வெண்பா:-

இரண்டு குறள் வெண்பாவாய் தனிச்சொல்லால் அடியை நிரப்பி, முதற்குறட்பாவின் ஈற்றுச்சீரும் தனிச்சொல்லும் தளைப்பொருத்தமின்றி வெண்பாவிற்குரிய செப்பலோசை மாறுபட்டு ஒலிக்கும் போது, முதற்குறட்பாவின் இறுதிச்சீரோடு ஒன்றோ இரண்டோ அசை கூட்டப்பெறும். இதனை ஆசிடெ நேரிசெ வெண்பா என்பர்.

(எ-டு)

தாமரையின் தாதாடித் தண்துவலைச் சேறளைந்து
தாமரையின் நாற்றமே தான்நாறும் - தாமரைபோல்
கண்ணான் முகத்தான் கரதலத்தான் சேவடிஎம்
கண்ணார்வம் செய்யும் கருத்து.

(நா-நேர், றும்-நேர்-ஈர்ஆசு)

இன்னிசெ வெண்பா:-

நேரிசெ வெண்பாவைப் போல நான்கடிகளைக் கொண்டு இயற்றப்பெறுவது இன்னிசெ வெண்பாவாகும். ஒரு விகற்பமோ பல விகற்பமோ பெற்றுத் தனிச்சொல் பெறாமல் வருவதே இன்னிசெ வெண்பா எனப்படும்.

(எ-டு)

துகள்தீர் பெருஞ்செல்வம் தோன்றியக்கால் தொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோடு(டு) உண்க
அகடுற யார்மாட்டும் நில்லாது செல்வம்
சகடக்கால் போல வரும்.

சிந்தியல் வெண்பா:-

வெண்பாவிற்குரிய பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று, மூன்று அடிகளால் வரும் வெண்பா சிந்தியல் வெண்பா எனப்படும். இச்சிந்தியல் வெண்பா நேரிசெச் சிந்தியல் வெண்பா, இன்னிசெ வெண்பா என இருவகைப்படும்.

நேரிசெச் சிந்தியல் வெண்பா:-

நேரிசெ வெண்பாப் போல, இரண்டாம் அடியின் இறுதி தனிச்சொல் பெற்று மூன்று அடியில் வருவது நேரிசெச் சிந்தியல் வெண்பா எனப்படும். இவ்வெண்பா ஒரு விகற்பத்தாலும் இரண்டு விகற்பத்தாலும் வரும்.

(எ-டு)

அறிந்தாணை ஏத்தி அறிவாங்கு) அறிந்து
சிறந்தார்க்குச் செவ்வன் உரைப்ப – சிறந்தார்
சிறந்தமை ஆராய்ந்து கொண்டு.

-ஒரே விகற்பத்தால் வந்தது.

(எ-டு)

நற்கொற்ற வாயில் நறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
சுற்றும்வண்டு ஆர்ப்ப புடைத்தாளே – பொன்தேரான்
பாலைநல் வாயில் மகள்.

-இரு விகற்பத்தால் வந்துள்ளது.

இன்னிசைக் சிந்தியல் வெண்பா:-

இன்னிசை வெண்பாவைப் போலத் தனிச்சொல் இல்லாமல் ஒரு விகற்பமோ பல விகற்பமோ பெற்று மூன்று அடிகளால் அமைவது.

(எ-டு)

முல்லை முறுவலித்து காட்டின – மெல்லவே
சேயிதழ்க் காந்தள் துடுப்பு ஈன்ற – போயினார்
திண்தேர் வரவுரைக்கும் கார்.

-பல விகற்பத்தால் வந்துள்ளது.

ப.ஃறொடை வெண்பா:-

வெண்பாவிற்சூரிய பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று, நான்கு அடியின் மிக்க பல அடியால் வருவது.

குறள் வெண்பாவின் இனங்கள்:-

வெண்செந்துறை, குறள்தாழிசை இவை இரண்டும் குறள் வெண்பாவின் இனங்களாகும்.

குறள் வெண் செந்துறை:-

இரண்டு அடியாய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவது வெண்செந்துறை. இதனைச் செந்துறை வெள்ளை என்றும் கூறுவர்.

(எ-டு)

ஆர்கலி உலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன்று ஒழுக்க முடைமை.

குறள் தாழிசை:-

நான்கு சீர்களின் மிக்குப் பல சீரால் வந்த அடி இரண்டாய், ஈற்றடி குறைந்து வருவனவும், வெண்செந்துறையில் சிதைந்து வருவனவும், செப்பலோசை சிதைந்து வரும் குறள் வெண்பாவைக் குறள் தாழிசை என்பர்.

(எ-டு)

பிண்டியின் நீழல் பெருமான் பிடர்த்தலை'
மண்டலம் தோன்றுமால் வாழி அன்னாய்.

வெண்பாவின் இனங்கள்:-

வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளி விருத்தம் ஆகிய மூன்றும் வெண்பாவிற்சூரிய இனங்களாகும்.

வெண்டாழிசை:-

மூன்றடியால், ஈற்றடி வெண்பாப் போல மூன்று சீர்களைக் கொண்டு முடிவது வெண்டாழிசை எனப்படும். இது வெள்ளொத்தாழிசை என்றும் வழங்கப்பெறும்.

(எ-டு)

நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவ செய்யார்
அன்பு வேண்டு பவர்.

வெண்டுறை:-

மூன்று அடிச் சிறுமையாய், ஏழடிப் பெருமையாய், இடையிடை நான்கடியானும், ஐந்தடியானும், ஆறடியானும் வந்து பின்னர் சில அடி சில சீர் குறைந்து வருவன வெண்டுறை எனப்படும்.

(எ-டு)

“தாளார் அல்லாதார் தாம்பலர் ஆயக்கால் என்னாம் என்னாம்
ஆளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடு இரண்டும்
பீலிபோல் சாய்த்துவிழும் பிளிற்றி யாங்கே”

வெளிவிருத்தம்:-

மூன்று அடிகளைக் கொண்டும், நான்கடிகளைக் கொண்டும் தம்முள் அளவொத்து முடிந்து, அடிதோறும் இறுதிக்கண் ஒரு சொல்லே தனிச்சொல்லாய் வருவது வெளிவிருத்தம் எனப்படும்.

“கொண்டல் முழங்கினவால் கோபம் பரந்தனவால்- என்செய்கோயான்
வண்டு வரிபாட வார்தளவம் பூத்தனவால் - என்செய்கோயான்
எண்திசையும் தோகை இருந்(து) அகவி – என்செய்கோயான்

பயிற்சி வினாக்கள்

குறு வினாக்கள்:-

1. நான்கு வகைப்பாக்களுக்குரிய அடிகளை எழுதுக.
2. நான்கு வகைப்பாக்களுக்குரிய ஓசையை எழுதுக.
3. குறள் வெண்பாவின் இனங்கள் யாவை?
4. வெண்பாவின் இனங்கள் யாவை?
5. வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தை எழுதுக.

கட்டுரை வினா:-

1. வெண்பாவின் இலக்கணம் கூறி, அதன் வகைகளை விளக்கிக் கட்டுரை வரைக.